

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยห้าสิบสี่

การทำความเข้าใจนิมิตสุดท้ายของดาเนียล:

ความสำคัญของเบลเทซซาร์และการเปิดเผยคำพยากรณ์

Jeff Pippenger

2024-03-23

นิมิตสุดท้ายของดาเนียลประกอบด้วยสามบทสุดท้าย บทแรกในบรรดาสามบทนั้น

เช่นเดียวกับบทสุดท้ายของทั้งสามบท ระบุถึงประสบการณ์ของดาเนียล และบทกลางระบุถึงประวัติศาสตร์เชิงพ

ยากรณ์ซึ่งกล่าวถึงการขึ้นสู่อำนาจและการล่มสลายครั้งสุดท้ายของกษัตริย์ฝ่ายเหนือจอมปลอม

บทแรกเป็นดั่งบทสุดท้าย และบทกลางเป็นตัวแทนของการกบฏของกษัตริย์ฝ่ายเหนือจอมปลอม

นิมิตสุดท้ายของดาเนียล คือ นิมิตแห่งแม่น้ำอิดเดเคล มีลายพระหัตถ์ของอัลฟาและโอเมกา ผู้ทรงเป็นความจริง ขณะที่เราเริ่มกล่าวถึงนิมิตสุดท้ายของดาเนียล เราจะเริ่มที่ข้อหนึ่ง

ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสมหาราชแห่งเปอร์เซีย มีพระวาทะเรื่องหนึ่งทรงสำแดงแก่ดาเนียล

ผู้ซึ่งมีนามเรียกว่าเบลเทซซาร์; และเรื่องนั้นเป็นความจริง แต่เวลาที่กำหนดไว้สั้นยาวนาน;

และท่านก็เข้าใจเรื่องนั้น และมีความเข้าใจในนิมิตนั้น ดาเนียล 10:1

มีความจริงหลายประการที่รวมอยู่ในข้อนี้ ประการแรกคือชื่อของดาเนียลว่า "เบลเทซซาร์"

หัวหน้าชั้นที่ได้ตั้งชื่อใหม่ให้แก่เขาทั้งหลาย คือได้ตั้งชื่อให้ดาเนียลว่า เบลเทซซาร์ และให้ชื่อนั้นว่า

ชัตร์ค และให้มีชื่อนั้นว่า เมซาค และให้อาซารยาห์ว่า อาเบตเนโก ดาเนียล 1:7

ดาเนียลได้รับนามว่า "เบลเทซซาร์" ในบทที่หนึ่ง และเขามิได้ถูกระบุว่าเป็น "เบลเทซซาร์" อีกเลย

จนกระทั่งมีการกล่าวถึงนิมิตครั้งสุดท้ายของเขา ฉะนั้น

เบลเทซซาร์จึงเป็นนามของเขาในคำพยาแรกและคำพยาสุดท้ายของเขา การเปลี่ยนชื่อนั้น

ในคำพยากรณ์ เป็นสัญลักษณ์แห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเข้าสู่พันธสัญญากับอับรามและซาราห์

พระองค์ได้ทรงเปลี่ยนชื่อของทั้งสองเป็นอับราฮัมและซาราห์ พระองค์ทรงเปลี่ยนชื่อของยาโคบเป็นอิสราเอล

และพระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานชื่อใหม่แก่ประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ในวาระสุดท้ายด้วย

เพราะเห็นแก่ศิโยน เราจะไม่นิ่งเฉย และเพราะเห็นแก่เยรูซาเล็ม เราจะไม่หยุดพัก

จนกว่าความชอบธรรมของเธอจะปรากฏออกไปดูจความสว่าง และความรอดของเธอจะประจักษ์แก่ทุกโลกใหม่

และบรรดาประชาชาติจะเห็นความชอบธรรมของเธอ และบรรดากษัตริย์จะเห็นสง่าราศีของเธอ

และเธอจะได้ชื่อใหม่ ซึ่งพระโอษฐ์ของพระยาห์เวห์จะทรงขนานนาม อิสยาห์ 61:1, 2

แก่ชาวฟีลาเดลเฟีย ผู้ซึ่งเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนแห่งยุคสุดท้าย

พระองค์ทรงประทานพระสัญญานี้แก่พวกเขาด้วยเช่นกัน

ผู้ใดมีชัย เราจะตั้งผู้นั้นไว้เป็นเสาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และเขาจะไม่ออกไปภายนอกอีกเลย

และเราจะเขียนพระนามแห่งพระเจ้าของเราไว้บนเขา และเขียนนามของนครแห่งพระเจ้าของเรา

คือเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะเขียนนามใหม่ของเราไว้บนเขา

ผู้ใดมีหู จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย วิวรณ์ 3:12, 13

บรรดาผู้เผยพระวจนะเป็นภาพประกอบของประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย และไม่เหมือนกับอับราฮัม

ซาราห์ และอิสราเอล ความหมายที่แน่ชัดของชื่อ "เบลเทซซาร์" นั้นไม่เป็นที่ทราบ ชื่อซึ่งพระเจ้าประทานแก่ป

ระชากรของพระองค์ในยุคสุดท้ายเพื่อเป็นตัวแทนแห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาของพระองค์นั้น เป็นชื่อที่ยังไม่เป็นที่รู้จักจนกว่าจะถึงเวลาที่พระองค์ทรงประทานชื่อนั้นแก่พวกเขา ชื่อ "เบลเทซซาร์" กำลังซีระบุดาเนียลว่าเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า คือฟีลาเดลเฟีย ในยุคสุดท้าย แต่ชื่อนั้นที่แท้จริงถูกซ่อนไว้จนถึงการประทับตรา เพราะชื่อนั้นถูกเขียนไว้บนหน้าผากของพวกเขา ซึ่งเป็นที่เดียวกันกับที่ตราประทับถูกเขียนไว้ด้วย

แล้วข้าพเจ้าได้มองดู และดูเถิด มีพระเมษโปดกทรงยืนอยู่บนภูเขาศิโยน และมีคนหนึ่งแสนสีหมีนสีฟันคนอยู่กับพระองค์ โดยมีพระนามของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา วิรณ 14:1

ดาเนียลถูกเรียกว่าเบลเทซซาร์ในบทที่หนึ่ง และอีกครั้งในบทที่สิบ จึงเป็นการชี้ว่าเขาระบุตนเองในฐานะสัญลักษณ์ของขบวนการทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และขบวนการทูตสวรรค์องค์ที่สาม เพราะบทที่หนึ่งเป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ดังที่ได้ระบุไว้โดยละเอียดแล้วในบทความก่อนหน้านี้ ดังนั้น บทที่สิบจึงเป็นตัวแทนของขบวนการทูตสวรรค์องค์ที่สาม และประชากรแห่งพันธสัญญาในวาระสุดท้าย ชื่อนั้น จึงระบุว่าเบลเทซซาร์เป็นสัญลักษณ์ของบรรดาผู้ที่เข้าใจความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งถูกเปิดเผยออกในขบวนการ ปฏิรูปที่เริ่มต้นขึ้นในปี 1989 สิ่งนี้แสดงให้เห็นผ่านการเน้นย้ำถึงสิ่งที่ดาเนียล (เบลเทซซาร์) รู้.

ดาเนียลถูกระบุว่าเป็นผู้รู้จัก "ถ้อยคำ" ซึ่ง "ได้ทรงสำแดงแก่ดาเนียล" และ "ถ้อยคำนั้นเป็นความจริง แต่กำหนดเวลานั้นยาวนาน และท่านก็เข้าใจถ้อยคำนั้น และมีความเข้าใจในนิมิตนั้น" ดาเนียลเข้าใจทั้ง "ถ้อยคำ" และ "นิมิต" ด้วย คำภาษาฮีบรู "dabar" ในข้อนี้แปลว่า "ถ้อยคำ" และมีความหมายว่า "วจนะ" ในเชิงพยากรณ์ "วจนะ" นี้เป็นสัญลักษณ์แทนทั้งนิมิตเรื่อง "เจ็ดกาลเวลา" และยังเป็นสัญลักษณ์แทนพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระวจนะด้วย ทั้ง "เจ็ดกาลเวลา" และพระคริสต์ ต่างก็เป็นศิลาซึ่งพวกช่างก่อสร้างได้ทอดทิ้งไป และดาเนียลเป็นตัวแทนของชนชาติหนึ่งผู้ซึ่งเข้าใจองค์ประกอบทั้งสองของสัญลักษณ์แห่งพระวจนะนั้น

ในพระธรรมดาเนียล บทที่เก้า ข้อที่ยี่สิบสาม เราพบข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่สำคัญยิ่ง ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับคำพยากรณ์เรื่องเวลาแห่งสองพันสามร้อยปีและสองพันห้าร้อยยี่สิบปี อันมีภาพแทนโดยคำถามในดาเนียล บทที่แปด ข้อที่สิบสาม และคำตอบในข้อที่สิบสี่ คำถามนั้นถามว่า "นิมิต 'chazon' ซึ่งซีระบุดึงการเหยียบย่ำสถานนมัสการและพลโยธาที่สำเร็จขึ้นโดยลัทธินอกศาสนา และต่อมาโดยอำนาจพระสันตะปาปา จะยาวนานเพียงใด?" การเหยียบย่ำนั้นกินเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปี เป็นการสำเร็จตาม "เจ็ดวาระ" แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก

คำตอบต่อคำถามในข้อสิบสามคือ "ถึงสองพันสามร้อยปี แล้วสถานนมัสการซึ่งได้ถูกเหยียบย่ำลงนั้นจะได้รับการชำระให้สะอาด" และนิมิต "มาเรห์" แห่งสองพันสามร้อยปีนั้นเชื่อมคำพยากรณ์เรื่องเวลาทั้งสองเข้าด้วยกัน และในข้อยี่สิบสามของดาเนียลบทที่เก้า กาเบรียลกำลังนำดาเนียลให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนิมิตทั้งสองนั้น

เมื่อเริ่มคำวิงวอนของท่าน พระบัญชาก็ออกมา และข้าพเจ้ามาเพื่อแจ้งแก่ท่าน; เพราะท่านเป็นผู้เป็นที่รักยิ่ง: เหตุฉะนั้นจงเข้าใจข้อความนั้น และพิจารณา นิมิตเถิด ดาเนียล 9:23

คำที่แปลว่า "เข้าใจ," "พิจารณา" ในข้อนี้ คือคำภาษาฮีบรูว่า "biyn" และมีความหมายว่า "แยกออกทางความคิด" กาเบรียลบอกดาเนียลให้แยกออกทางความคิดระหว่าง "เรื่องนั้น" กับ "นิมิต" คำว่า "นิมิต" ในข้อนี้ คือคำภาษาฮีบรูว่า "mareh" และเป็นนิมิตแห่งสองพันสามร้อยปีซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 22

ตุลาคม ค.ศ. 1844 คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "เรื่องนั้น" เป็นคำเดียวกันกับที่แปลว่า "สิ่งนั้น" ในข้อหนึ่งของบทที่สิบ คำนี้คือคำภาษาฮีบรูว่า "dabar" และเป็นตัวแทนของนิมิตแห่งสองพันห้าร้อยยี่สิบปีซึ่งสิ้นสุดลงเช่นกันเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

ในข้อหนึ่งของบทที่สิบ ประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าในยุคสุดท้ายได้รับการแทนด้วยเบลเทซซาร์ และพวกเขาได้เข้าใจถึงความรู้ที่ทวีขึ้นซึ่งมาถึงในเวลาแห่งอวสานในปี 1989

อันทำให้พวกเขาเข้าใจความเชื่อมโยงของนิมิตทั้งสอง

ซึ่งพวกมิลเลอไรต์แห่งขบวนการทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเข้าใจได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ในข้อนี้ นิมิตที่ถูกแทนด้วย "สิ่งนั้น" ได้รับการระบุว่าเป็นคำพยากรณ์ที่ยาวที่สุดในบรรดาทั้งสองคำพยากรณ์ เพราะโดยมีการกล่าวถึง "สิ่งนั้น" สองครั้งในข้อดังกล่าวคั่นอยู่ ดาเนียลได้ระบุว่าเวลาที่กำหนดไว้แก่ "สิ่งนั้น" (the dabar) นั้น "ยาวนาน" เมื่อสัมพันธ์กับนิมิต (mareh)

ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสมหาราชแห่งเปอร์เซีย มีพระวจนะเรื่องหนึ่งทรงสำแดงแก่ดาเนียล ผู้ซึ่งมีนามเรียกว่าเบลเทซซาร์; และเรื่องนั้นเป็นความจริง แต่เวลาที่กำหนดไว้สั้นยาวนาน; และท่านก็เข้าใจเรื่องนั้น และมีความเข้าใจในนิมิตนั้น ดาเนียล 10:1

ความจริงอันละเอียดอ่อนที่ว่า "เจ็ดกาลเวลา"

เป็นคำพยากรณ์เรื่องเวลาที่ยาวนานที่สุดซึ่งพวกมิลเลอไรต์ได้ประกาศนั้น

ถูกปฏิเสธโดยแอ็ดเวนติสต์แบบเลาตีเซีย

โดยอาศัยข้อพระคัมภีร์ตอนหนึ่งซึ่งพวกเขาบิดเบือนจนเป็นเหตุให้ตนเองพินาศ ด้วยการปฏิเสธ

"เจ็ดกาลเวลา" ในการกบฏปี 1863 พวกเขาจึงไม่เห็นความสัมพันธ์ของคำพยากรณ์ทั้งสอง และจึงทำได้เพียงหรือมิฉะนั้นก็ยอมจะ เห็นข้อความถัดไปว่าเป็นการระบุถึงสองพันสามร้อยปีเท่านั้น

"ประสบการณ์ของเหล่าสาวกผู้ประกาศ 'ข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักร'

ในการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์นั้น

มีสิ่งทีสอดคล้องกันในประสบการณ์ของผู้ที่ประกาศข่าวสารเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ ดังที่เหล่าสาวกออกไปประกาศว่า 'เวลาที่กำหนดมาถึงแล้ว และแผ่นดินของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว' ฉะนั้น ดาเนียลและผู้ร่วมงานของเขาก็ได้ประกาศนั้นนั้นว่า

ช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ที่ยาวนานที่สุดและเป็นช่วงสุดท้ายซึ่งพระคัมภีร์ได้นำเสนอไว้

กำลังจะสิ้นสุดลง การพิพากษาอยู่ใกล้แล้ว และอาณาจักรนิรันดร์กำลังจะได้รับการสถาปนาขึ้น

การประกาศของเหล่าสาวกเกี่ยวกับเวลานั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของเจ็ดสิบสามดาห์ในดาเนียล 9

ข่าวสารที่มิลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขาประกาศนั้นแจ้งถึงการสิ้นสุดของ 2300 วันในดาเนียล 8:14

ซึ่งเจ็ดสิบสามดาห์เป็นส่วนหนึ่งของเวลานั้น การประกาศของทั้งสองฝ่ายต่างตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความสำเร็จของคนละส่วนในช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์อันยิ่งใหญ่เดียวกัน" สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 351.

อย่าพลาดตรรกะภายในที่มีอยู่โดยธรรมชาติของข้อความตอนสุดท้ายนี้ ลัทธิแอ็ดเวนติสต์แบบเลาตีเซียมิได้สอน โลกว่าพวกมิลเลอไรต์เคยคิดว่าสถานนมัสการที่จะได้รับการชำระนั้นคือสถานนมัสการในสวรรค์

เพราะพวกเขาเอง และผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะตรวจสอบบันทึกทางประวัติศาสตร์

ย่อมทราบว่าพวกมิลเลอไรต์เชื่อว่าสถานนมัสการที่จะได้รับการชำระนั้นคือแผ่นดินโลก

ข้อความที่ลัทธิแอ็ดเวนติสต์แบบเลาตีเซียบิดเบือนจนเป็นเหตุให้ตนเองพินาศคือ "ดังนั้น มิลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขาจึงประกาศว่าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ที่ยาวนานที่สุดและเป็นช่วงสุดท้ายซึ่งพระคัมภีร์นำมาให้เห็นนั้น กำลังจะสิ้นสุดลง" ซึ่งพวกเขายืนยันกรานว่าหมายถึงสองพันสามร้อยปีในพระธรรมดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสี่

หนังสือประวัติศาสตร์ของแอ็ดเวนติสต์เองระบุว่า

ผู้เทศนาชาวมิลเลอไรต์ทั้งสามร้อยคนต่างใช้แผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1843 ในการนำเสนอของตน

และบนแผนภูมินั้นก็ชัดเจนอย่างยิ่ง รวมทั้งในพยานหลักฐานทางประวัติศาสตร์อื่น ๆ ด้วยว่า “เจ็ดเวลา” (สองพันห้าร้อยยี่สิบปี) คือคำพยากรณ์ที่พวกเขาเรียกว่าเป็น “ช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ที่ยาวนานที่สุดและเป็นช่วงสุดท้าย” ซึ่ง “ใกล้จะสิ้นสุดลง” เนื่องจากการกบฏของพวกเขาในปี 1863 เมื่อพวกเขาปฏิเสธศลาฤกษ์แห่ง “เจ็ดเวลา” บัดนี้พวกเขาจึงยืนยันกรานอย่างมีขอบเขตว่า Sister White กำลังเขียนประวัติศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับแล้วขึ้นใหม่ในข้อความตอนหนึ่งจาก The Great Controversy.

ในข้อหนึ่งของดาเนียลบทที่สิบ เบลเทซซาร์เป็นตัวแทนประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย และพวกเขาเข้าใจทั้งคำถามและคำตอบของดาเนียลบทที่แปด ข้อสิบสามและสิบสี่ ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุว่า เป็นรากฐานและเสาหลักสำคัญของความเชื่อแอดเวนติสต์ ภาพที่ดาเนียลเป็นตัวแทนอยู่ในข้อนี้ กำลังกำหนดความแตกต่างระหว่างประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าในยุคสุดท้าย กับแอดเวนติสต์แบบเลาดีเชียน เพราะพวกเขาคือผู้ที่เข้าใจการเพิ่มพูนแห่งความรู้ในปี 1989.

ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสมหาราชแห่งเปอร์เซีย มีพระวาทะเรื่องหนึ่งทรงสำแดงแก่ดาเนียล ผู้ซึ่งมีนามเรียกว่าเบลเทซซาร์; และเรื่องนั้นเป็นความจริง แต่เวลาที่กำหนดไว้สั้นยาวนาน; และท่านก็เข้าใจเรื่องนั้น และมีความเข้าใจในนิมิตนั้น ดาเนียล 10:1

ข้อแรกเป็นจุดเริ่มต้นของนิมิตที่ประทาน ณ ริมแม่น้ำอิดเดเคล ซึ่งสิ้นสุดลงในบทที่สิบสอง ที่นั่นเองเราพบการเปิดผนึกหนังสือของดาเนียลในวาระสุดท้าย ดังนั้น การที่ดาเนียลเข้าใจทั้ง “สิ่งนั้น” และ “นิมิต” จึงเชื่อมโยงกับบรรดาผู้ที่มีความเข้าใจ และผู้ซึ่งถูกระบุว่าเป็น “คนมีปัญญา” ตรงกันข้ามกับบรรดาผู้ที่ไม่เข้าใจ และถูกระบุว่าเป็น “คนอธรรม” ในข้อสิบสองของบทที่สิบสอง ความแตกต่างระหว่างคนทั้งสองจำพวกนี้ได้ถูกแสดงให้เห็นไว้】 【.

คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง แต่คนอธรรมจะประพฤติดุธรรม และไม่มีผู้ใดในบรรดาคนอธรรมจะเข้าใจ แต่บรรดาผู้ที่มีปัญญาจะเข้าใจ ดาเนียล 12:10

บรรดา “ผู้มีปัญญา” ย่อมเข้าใจ ส่วนคนอธรรมไม่เข้าใจ และคำที่แปลว่า “เข้าใจ” นั้นเป็นคำเดียวกันกับที่เราได้ระบุไว้ในข้อยี่สิบสามของบทที่เก้า คำนั้นคือคำภาษาฮีบรูว่า “biyn” ซึ่งหมายถึงการแยกแยะทางความคิด คนอธรรมไม่เข้าใจการเพิ่มพูนขึ้นของความรู้ เพราะพวกเขาไม่เต็มใจที่จะทำการแยกแยะทางความคิดระหว่างนิมิตทั้งสอง ซึ่งเป็นความจริงที่เบลเทซซาร์ถูกระบุว่าเข้าใจในข้อหนึ่ง เมื่อเขาถูกระบุว่าเป็นเบลเทซซาร์แทนที่จะเป็นดาเนียล ในข้อหนึ่งเขาถูกระบุว่าเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าในวาระสุดท้าย และเขาถูกระบุว่าเป็นผู้ที่เข้าใจนิมิตทั้งสอง ซึ่งประชากรของพระเจ้าจะต้องทำการจำแนกทางความคิดระหว่างนิมิตเหล่านั้น พระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเพื่ออธิบายจุดจบของสิ่งนั้น และในบทที่สิบสอง บรรดาผู้มีปัญญาคือผู้ที่เข้าใจคำพยากรณ์เรื่องสองพันสามร้อยปี และความสัมพันธ์โดยตรงของคำพยากรณ์นั้นกับคำพยากรณ์เรื่องเวลา “ที่ยาวนานที่สุดและเป็นครั้งสุดท้าย” ซึ่งก็คือสองพันห้าร้อยยี่สิบปี

เราจะศึกษานิมิตสุดท้ายของดาเนียลต่อไปในบทความถัดไป

ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะเจ้าได้ปฏิเสธความรู้ เราก็จะปฏิเสธเจ้าเช่นกัน เพื่อเจ้าจะมีได้เป็นปุโรหิตสำหรับเรา เมื่อเห็นว่าเจ้าได้ลืมนพระบัญญัติแห่งพระเจ้าของเจ้า เราก็จะลืมนบุตรทั้งหลายของเจ้าด้วย โยเซยา 4:6

ท่านทั้งหลายเองก็เช่นกัน ในฐานะศิลาที่มีชีวิต กำลังถูกก่อสร้างเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นปุโรหิตบริสุทธิ์ เพื่อถวายเครื่องบูชาฝ่ายวิญญาณซึ่งเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ เหตุฉะนั้นจึงมีคำกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ว่า ดูเถิด เราวางศิลามุมเอกไว้ในศิโยน เป็นศิลาที่ทรงเลือกแล้วและประเสริฐ และผู้ใดที่เชื่อในพระองค์จะไม่มีวันได้รับความอับอาย ฉะนั้นสำหรับท่านทั้งหลายผู้เชื่อ พระองค์ทรงประเสริฐ แต่สำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อฟัง ศิลาซึ่งพวกช่างก่อสร้างได้ปฏิเสธนั้น ก็ได้กลับกลายเป็นศิลามุมเอกแล้ว และเป็นศิลาที่ทำให้สะดุด และเป็นศิลาที่ก่อให้เกิดการล่วงละเมิด คือแก่คนทั้งหลายที่สะดุดเพราะพระวจนะ โดยเป็นคนไม่เชื่อฟัง ซึ่งเขาทั้งหลายก็ถูกกำหนดไว้เพื่อสิ่งนั้นด้วย แต่ท่านทั้งหลายเป็นชนชาติที่ทรงเลือกสรรแล้ว เป็นปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติพิเศษของพระองค์เอง เพื่อท่านทั้งหลายจะประกาศพระเกียรติคุณของพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่างอันนำอัสرارของพระองค์ แต่ก่อนท่านทั้งหลายมิได้เป็นชนชาติหนึ่งชนชาติใดเลย แต่บัดนี้เป็นชนชาติของพระเจ้าแล้ว แต่ก่อนท่านทั้งหลายยังมิได้รับพระกรุณา แต่บัดนี้ได้รับพระกรุณาแล้ว 1 เปโตร 2:5-10.

และจงถือว่าความอดกลั้นพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นความรอด ดังที่เปาโลน้องที่รักของเราได้เขียนถึงท่านทั้งหลายตามสติปัญญาซึ่งได้ประทานแก่ท่านนั้นแล้ว เช่นเดียวกับที่ท่านได้กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ในบรรดาสาส์หนังสือของท่าน ในสาส์นเหล่านั้นมีบางข้อที่เข้าใจได้ยาก ซึ่งคนทั้งหลายที่ขาดความรู้และไม่มั่นคงยอมบิดเบือนไป เช่นเดียวกับที่เขาบิดเบือนพระคัมภีร์ตอนอื่น ๆ เพื่อความพินาศของตนเอง เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายผู้เป็นที่รัก เมื่อรู้สิ่งเหล่านี้ล่วงหน้าแล้ว จงระวังให้ดี เกรงว่าท่านจะถูกชักนำไปด้วยความหลงผิดของคนอธรรม และจะเสื่อมจากความมั่นคงของตนเอง 2 เปโตร 3:15-17

จงเตือนเขาทั้งหลายถึงสิ่งเหล่านี้ และกำชับเขาเฉพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าว่า อย่าได้เถียงกันเรื่องถ้อยคำอันไม่เป็นประโยชน์เลย ซึ่งมีแต่จะทำลายผู้ฟัง จงหมั่นศึกษาที่จะสำแดงตนเองว่าเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า เป็นคนงานที่ไม่จำเป็นต้องอับอาย แบ่งแยกพระวจนะแห่งความจริงได้อย่างถูกต้อง แต่จงหลีกเลี่ยงคำพูดหยาบช้ำและไร้สาระอันไม่เป็นมงคล เพราะสิ่งเหล่านั้นจะทวีขึ้นไปสู่ความอธรรมยิ่งกว่าเดิม 2 ทิโมธี 2:14-16